

Н А Р Е Д Б А

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОРИНО

Настоящата наредба е приета с Решение № 378/17.12.2018г. по Протокол № 48 на Общински съвет Борино и отменя Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Борино, приета с Решение № 30/25.01.2008г. по Протокол № 4 на Общински съвет Борино.

**Борино,
2019 година**

ГЛАВА ПЪРВА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази Наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Борино.

Чл. 2. В общинският бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази Наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година Общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(3) Не се допускат изменения в приетите от Общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация с. Борино, ул. „Христо Ботев“ № 1 или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Не внесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от частни съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производството по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производството по обезпечение на данъчните задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА МЕСТНИ ДАΝЪЦИ

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на общината поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от собствениците на имота, съответно от съпритежателите на вещното право може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на Общината, находящи се в сградата на общинска администрация с. Борино, ул. „Христо Ботев“ № 1;

2. по банков път - по банковата сметка на общината;

3. чрез Изипей и Български пощи /с пощенски запис;

4. чрез ПОСтерминал.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закон за

устройство на територията .Необходимите данни за определяне на данъка за новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл.4, ал.1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3). Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по Раздел трети от Глава Втора на ЗМДТ.

(4).За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определяне на данъка.

(5). При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6).Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползват останалите съсобственици или ползватели.

(7).Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството и на възложител по ЗУТ. Служител от отдел ТСУ от общинска администрация Борино отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 14. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 15. Данъкът върху недвижимите имоти, находящи се на територията на община Борино постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл. 16.(1)Размерът на данъка върху недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т.2 се определя в размер на 2.00 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

(2).За жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в списъка на курортите в България и определяне на техните граници, приет с решение на Министерски съвет № 153 от 24 февруари 2012г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закон за туризма размерът на данъка върху недвижимите имоти, се определя в следните размери, както следва :

а/ размер на 5 / от 5 до 7/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот –за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т.2;

б/ размер на 4,5 / от 4.5 до 6/ на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот-за имотите, включени в списъка по т.2, извън тези по буква „а“ .

Чл. 17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 18. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение 2 на ЗМДТ, а за жилищните имоти- данъчната оценка съгласно Приложение 2 на ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот се определя, съгласно нормите по Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 19. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от Общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 20. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено декларирането на повече от едно основно жилище облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 21. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 22. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 20 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 23. При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването".

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 24. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 25. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му

имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 26. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 27. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 28. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. За братя и сестри и техните деца - 0,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. За лица, извън посочените в т. 1 - 5,0 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 31. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 32. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал.1, служителят в общинска администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 33. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Чл.34. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 35. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местооткриване на наследството.

Раздел III
Данък при придобиване на имущество по дарение и по възмезден начин

Чл. 36. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 37. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 38. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове по чл. 46 от Закона за местните данъци и такси към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 39. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,2 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 40. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 42. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2).В случаите на ал.1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1.проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерство на финансите в изпълнение на чл.5а при посредничеството на информационна система на Министерство на вътрешните работи , или

с т.2.Предоставяне на издаден или заверен от общината документ,при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т.1.

Чл. 43. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2).Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация в размера на заплатения данък по чл.49, ал.2 и основата, върху която е определен.

(3).Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерство на финансите данни от регистрите на пътните превозни средства. Редът , обхватът и периодичността на предоставянето на данните се урежда със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4).Срокът по ал.1 започва да тече от деня на вписването.

(5).В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал.1 служителят в общинска администрация определя годишния данък за прехвърляните, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:

1.превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2.корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3.въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.46.(1) Размерът на данъка се определя от служител на общинска администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от МВР и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Аlineя 1 не се прилага когато:

1. Пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. Пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3.Собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4.Са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.

(3) Служителят на общинска администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

Чл. 47. (1) За леките и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т годишния данък се състои от два компонента –имуществен и екологичен и се определя по следната формула :ГДПС=ИмК x ЕК.

1.Имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула : ИмК = Сkw x Кгп

Сkw е частта от данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

1. до 55 kw включително - **0.34** лв. за 1 kw /от 0,34 до 1,20/;
2. над 55 kw до 74 kw включително - **0.54** лв. за 1 kw /от 0.54 до 1.62/;
3. над 74 kw до 110 kw включително - **1.10** лв. за 1 kw /от 1,10 до 3,30/;
4. над 110 kw до 150 kw включително - **1.23** лв. за 1 kw /от 1,23 до 3,69/;
5. над 150 kw до 245 kw включително - **1.60** лв. за 1 kw /1,60 до 4,80/;
6. над 245 kw – **2,10** лв. за 1 kw /от 2,10 до 6,30/ .

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	коефициент
над 20 години	1,1
над 15 до 20 години вкл.	1
над 10 до 15 години вкл.	1,3
над 5 до 10 години вкл.	1,5
до 5 години вкл.	2,3

2.Екологичния компонент се определя от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	коефициент граница от - до	определен размер от общински съвет
без екологична категория с екологична категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10-1,40	1,10
„Евро 3“	1,00-1,10	1,00
„Евро 4“	0,80-1,00	0,80
„Евро 5,,	0,60-0,80	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40-0,60	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке - **7** лв./от 5 до 15/лв.
2. къмпинг ремарке - **20** лв./от 10 до 30/лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети както следва:

1. до 125 куб. см включително - **20** лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително - **30** лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително - **40** лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително - **70** лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - **130** лв.;
6. над 750 куб. см - **200** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително - 5 лв.

2. над 400 кг - 7 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача — 90 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача — 160 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т., но не повече от 12т. е в размер 12лв. за всеки започнат 750кг. тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10,00 <i>от 8 лв. до 24 лв.</i>	33,00 <i>от 28лв. до 84 лв.</i>
	18	20	33,00 <i>от 28 лв. до 84 лв.</i>	80,00 <i>от 64 лв. до 192 лв.</i>
	20	22	80,00 <i>от 64 лв. до 192 лв.</i>	210,00 <i>от 147 лв. до 441 лв.</i>
	22	25	210,00 <i>от 190 лв. до 570 лв.</i>	440,00 <i>от 342 лв. до 1026 лв.</i>
	25	26	440,00 <i>от 342 лв. до 1026 лв.</i>	800,00 <i>от 600 лв. до 1800 лв.</i>
	26	28	480,00 <i>от 342 лв. до 1026 лв.</i>	880,00 <i>от 600 лв. до 1800 лв.</i>
	28	29	450,00 <i>от 331 лв. до 993 лв.</i>	480,00 <i>от 399 лв. до 1197 лв.</i>
	29	31	480,00 <i>от 399 лв. до 1197 лв.</i>	900,00 <i>от 655 лв. до 1965 лв.</i>
	31	33	900,00 <i>от 655лв. до 1965 лв.</i>	1200,00 <i>от 909лв. до 2727 лв.</i>

	33	38	1200,00 от 909 лв. до 2727 лв.	1600,00 от 1381 лв. до 4143 лв.
	38	-	1500,00 от 1007 лв. до 3021 лв.	2000,00 от 1369 лв. до 4107 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	900,00 от 640 лв. до 1920 лв.	1200,00 от 888 лв. до 2664 лв.
	38	40	1200,00 от 888 лв. до 2664 лв.	1600,00 от 1228 лв. до 3684 лв.
	40	-	1600,00 от 1228 лв. до 3684 лв.	2300,00 от 1817 лв. до 5451 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон помпи и други) автокранове, други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 80лв.

(9) Данък за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на 200 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kw до 18 kw включително - 7 лв.

2. над 18 kw до 37 kw включително -14 лв.

3. над 37 kw- 20 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 40 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства по Закона за движение по пътищата е в размер 80 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по- малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	45,00 от 30 лв. до 90 лв.	90,00 от 61 лв. до 183 лв.
	13	14	90,00 от 61 лв. до 183 лв.	240,00 от 168 лв. до 504 лв.
	14	15	240,00 от 168 лв. до 504 лв.	340,00 от 237 лв. до 711 лв.
	15	-	340,00 от 237 лв. до 711 лв.	680,00 от 536 лв. до 1608 лв.
Б) с три оси	15	17	90,00 от 61 лв. до 183 лв.	160,00 от 106 лв. до 318 лв.